IN OBIECTIVUL DIVIZIONARELOR A

RANDAMENT SUPERIOR ÎN RETURUL CAMPIONATULUI

Vremea continuă să fie neprietenoasă cu fotbaliștii. Dar, cum ne aflăm la mijlocul lui ianuarie, nici n-avem motive să ne lamentăm. Dimpotrivă chiar, oricît de neplăcut ar fi antrenamentul în această lună clasică de iarnă, trebuie să recunoaștem că în comparație cu vitregiile vremii din alți ani, în aceeași perioadă, acest ianuarie nu se arată mai sever. Dimpotrivă...

Așa încît, pregătirile echipelor noastre divizionare A pentru sezonul oficial continuă, sub toate raporturile, „conform planificării". Unele divizionare A și-au încheiat perioada de munte, revenind în orașul de baștină, pentru pregătirea primelor jocuri amicale. Altele se află încă în stațiuni montane, unde lucrează din plin pentru capitolul pregătirii fizice de bază, căutînd să-și pregătească o solidă rampă de lansare pentru trecerea la faza următoare a pregătirilor cînd, firesc, accentul va cădea pe tehnică, tactică, omogenizare etc. *In orice caz, ne găsim intr-o perioadă în care trebuie lucrat, așa cum s-a arătat și în alte ocazii, cu o maximă seriozitate,* pentru că anul competițional trecut a arătat clar că unul din capitolele în care sîntem deficitari este tocmai acesta AL PREGĂTIRII FIZICE, SUB MULTIPLELE LUI ASPECTE.

Și în săptămîna care s-a încheiat, reporterii noștri au vizitat „taberele" de pregătire ale unor divizionare A. Ei au cules aspecte din lucrul de fiecare zi al acestora, din intențiile (mărturisite sau... nemărturisite) privind returul campionatului, din frămîntările, proiectele, micile necazuri ale Jiului, U.T.A.-ei sau Universității. Vi le împărtășim în această pagină :

„VOM LUA ÎNAPOI PUNCTELE... ÎMPRUMUTATE"

Gerul uscat, tăia obrazul. La poalele Păringului dezgolit de obișnuita-i mantie albă în această perioadă, stadionul minerilor din Petroșani părea pustiu. Doar limba neagră de fum ce se înălța dintr-un horn trăda prezența cuiva. Pătrundem în incinta vechii arene. Magazinerul echipei, Mihai Cocîrlă, cel care bate crampoanele, umflă mingile, rînduiește echipamentul, îngrijește gazonul sau tușează cîmpul de joc de mai bine de 20 de ani la Jiul, ne întîmpină cu un ciocan într-o mînă și cu o gheată într-alta.

— **Schimb crampoanele băieților. În curînd încep „amicalele" și pe terenul înghețat se alunecă mai ușor. În alți ani era zăpadă pînă la genunchi. Acum însă... Grupa I e la antrenament.**

Pe pista stadionului, antrenorii ION BĂLĂNESCU și VIOREL TÎLMACIU, în ținută de... cosmonauți, lucrează intens cu jumătate dintre jucători, cealaltă parte fiind convocată după-amiază. Această măsură a fost luată tocmai pentru ca supravegherea executării exercițiilor să fie cît mai riguroasă. De la 10 ianuarie, data primei ședințe de pregătire, antrenamentele continuă zilnic, iar durata lor a crescut progresiv. Scopul urmărit se referă la necesitatea readaptării organismului la efort ca și recăpătarea mobilității articulare și a elasticității musculare. După o încălzire susținută **Peronescu, Sandu, Georgevici, M. Popescu, I. Constantin, Turcan, Dodu, David, Hlopețchi, Nădășan** și patru nume noi în curs de legitimare : **Urmeș** (de la Progresul Brăila), **Macovei** (Minerul Lupeni), **Mihai** și **Gruber** (Dunărea Giurgiu), au trecut cu toții în tribună, dar nu ca spectatori, ci pentru a executa unele dintre cele mai dificile exerciții fizice : săriturile din două în două trepte pe cîte un picior, flotările cu trunchiul aplecat spre partea de jos a tribunei, ridicarea gradată a picioarelor, extensiile și încă alte grele exerciții, repetate de mai multe ori cu constiinciozitate.

La ora 15.30 precis, în aceeași zi, stadionul avea alți oaspeți. Aceeași rîvnă am văzut-o și la **Georgescu, Stoker, R. Popa, Libardi, Naidin, Cotormani, Caramalis, Tonca, Viciu** (de la Gloria Slatina), **Anghel** și **Stoenescu** (de la Minerul Vulcan).

În amurg, la gura sobei din cabină, antrenorul Ion Bălănescu remarca pofta de lucru a tuturor jucătorilor. **„Regret, în același timp, că datorită unei mai vechi accidentări, nedepistată la vreme, portarul Stan a trebuit să fie, de curînd, supus unei operații la articulația ultimei falange de la mîna dreaptă. Iar Florea vrea să ne părăsească, așa că îl vom legitima cît mai curînd posibil pe Marincan, jucător împrumutat pe termen de un an de la Știința Petroșani. Bodrojan este singurul absent nemotivat. Păcat că din cauza zăpezii de zăpadă, care altă dată însemna un factor ajutător pentru dezvoltarea forței picioarelor, profilul antrenamentului a trebuit oarecum schimbat. Am observat că vremea geroasă, dar frumoasă, transpune jucătorii în etapa precompetițională, majoritatea cerîndu-mi să încheie antrenamentele cu mîuțe, dar încă nu este momentul."**

Antrenamentele Jiului vor continua în localitate pînă la 31 ianuarie, apoi între 1 și 14 februarie, petroșenenii vor susține o serie de jocuri de verificare în nordul și nord-vestul țării. În vederea perfectării acestor jocuri este plecat, de cîteva zile, un delegat care va lua legătura cu diverse echipe pentru stabilirea precisă a datelor. De la 15 februarie Jiul are un proiect de cîteva jocuri în Iugoslavia și R.D.G.

Se întunecase de-a binelea cînd am plecat de la stadion împreună cu tehnicianul alb-negrilor. Cu pasul legănat, după cîteva clipe de tăcere, Ion Bălănescu a spus : **„Jucătorii mei, așa cum se pregătesc, am convingerea că sînt hotărîți să ia înapoi echipelor punctele «împrumutate» în turul campionatului."**

Gheorghe NERTEA

„U" CRAIOVA LANSEAZĂ UN NOU VÎRF DE ATAC?

Complexul „Cumpătul" se află la vreo doi kilometri de Sinaia. În sus, pe lîngă calea ferată, pe malul stîng al Prahovei. Îl întîmpină pe vizitator cu o vilă fără nume dar cu număr (18). Alături, în flanc, „Zambila" și „Ghiocelul". Apoi „ADMINISTRAȚIA". Urcăm treptele, deschidem o ușă și primul om pe care-l întîlnim e simpaticul medic al echipei craiovene, Vasile Frînculescu.

— Ce fac băieții, doctore ?

— **Uf ! Nu știu cînd voi putea spune despre toți jucătorii Universității că sînt apți pentru maximum de efort. În tur am avut destui accidentați, iar acum, iată, alți cîțiva sînt indisponibili. Neagu a fost operat de hidrocel, Strîmbeanu suferă de colită renală, iar Mincă are amigdalită.**

Plecăm împreună spre vila în care e cazată echipa. Pe ușa camerei celor doi antrenori este afișat programul zilei.

— **Am venit din nou la „Cumpătul", pentru că și anul trecut ne-am simțit bine aici !** începe discuția antrenorul Ștefan Coidum.

Cei doi tehnicieni ai Universității, Coidum și Nuțescu ne dezvăluie, cu amănuntele necesare, planul celor 15 zile pe care le vor petrece la „Cumpătul", obiectivul principal fiind reacomodarea organismului la efort, după cea mai lungă vacanță pe care a avut-o Universitatea de cînd se află în Divizia A, realizarea unei pregătiri fizice corespunzătoare pentru partea a doua a campionatului. 15 zile fără meciuri dar cu crosuri pe șosea spre Sinaia, crosuri pe lîngă calea ferată, crosuri pe poteci, prin pădure. Plus gimnastică de tot felul pe... săturate.

— Noutăți în lotul Universității ?

— **Două. Dinu (21 de ani), mijlocaș și Hîrșoveanu (20 de ani), atacant, un jucător masiv, ca Oblemenco și Bălan. Ambii provin de la tineret — rezerve...**

— Ce urmează după perioada „Cumpătul" ?

— **Examenele. 12 din cei 21 de jucători au sesiune de examene. După care...**

Ștefan Coidum amuțește. Nuțescu privește pe fereastră spre culmile înzăpezite ale Caraimanului. Tac amîndoi. Tace și Frînculescu.

— După care ? încerc relansarea discuției.

Și într-adevăr, firul discuției se reînnădește dar pe un cu totul alt plan. Subiectul ? Un turneu peste hotare. Ni se spune că Universitatea nu este ajutată în această privință : că ar fi putut să se intereseze ca însăși din timp pentru contractarea unui turneu, dar asupra echipei a planat toată toamna o suspendare : că nu e just ca o echipă să efectueze două turnee și altele nici unul !

În continuare, discuția noastră cu cei doi antrenori și medicul echipei se axează pe... bătălia returului. Coidum nu face pronosticuri Frînculescu îmi face cu ochiul, în timp ce Nuțescu spune doar pentru sine că Universitatea are opt meciuni acasă, și că dintre cele șapte echipe din față doar Dinamo și Steagul roșu nu se vor deplasa la Craiova ! Dar afirmă și el că nu, nu face pronosticuri !

Cîteva minute mai tîrziu apare Deselnicu. Rămăsese la Craiova pentru rezolvarea unor probleme legate de studii. Văzîndu-l, Coidum i se adresează lui Frînculescu.

— **Doctore, ia-l sus în cameră la dumneata, că Deselnicu nu se poate lăsa de fumat !...**

Arborez o mină mirată, întrebătoare. Curiozitatea îmi este satisfăcută imediat. Ceilalți doi fumători din echipă, Pilcă și Oblemenco, au hotărît să rupă definitiv cu... Snagovul.

— **Dacă Oblemenco va avea tăria să ducă la bun sfîrșit acest angajament față de sine însuși, atunci atacul nostru în retur...**

Coidum oftează. Oftează și Nuțescu. Pentru că atacul Universității a rămas corigent în tur și-l paște... repetența, dacă în primăvară nu se va urni din punctul critic. Dar, pînă la retur mai este timp. Și Oblemenco s-a lăsat de fumat. Și ne reamintește că se află doar la două goluri de primul în clasamentul eficacității. Și cine știe, poate că tocmai acest Hîrșoveanu va reuși să disperseze din forțele adverse care-l asediază pe Oblemenco meci de meci...

Vor lansa oare, în retur, Coidum și Nuțescu, un nou vîrf de atac ?

Laurențiu DUMITRESCU

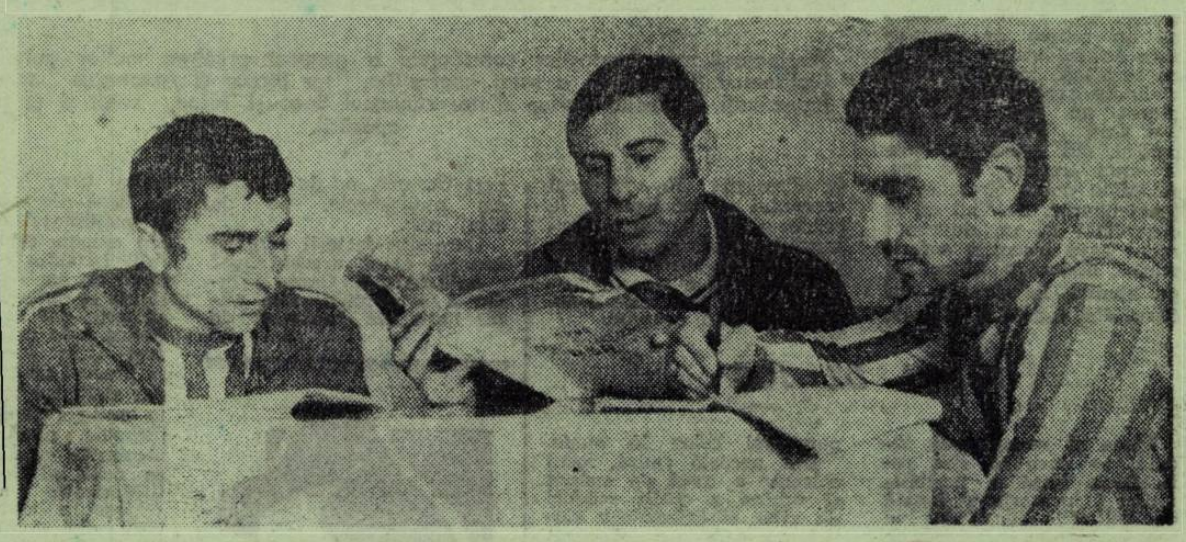

Țarălungă, Oblemenco, Ivan. Cei trei jucători ai Universității Craiova pregătesc la „Cumpătul"-Sinaia și sesiunea de examene.
Foto : S. BAKCI

TRENINGURI ROȘII... ALBASTRE... NEGRE...

Ajunsesem seara în Herculane și, în autobuzul care înainta pe șoseaua îngustă dintre munți, am făcut o încercare de a găsi urma U.T.A.-ei, despre care știam că și-a fixat tabăra de pregătire, în această stațiune plină de pitoresc ca un peisaj de film trucat. *„Niște fotbaliști din Arad ?"* răspunde taxatoare cu o întrebare pentru a cîștiga timp. *„Trebuie să fie la complexul Hercules, dar sînt mai mulți căci am văzut ieri țopăind pe-aici, unii în treninguri roșii, alții în albastru și alții în negru".* A doua zi dimineața „culorile" descindeau pe treptele hotelului, grupîndu-se lîngă antrenorii lor : cei în roșu altăuri de *Dumitrescu* și *Reinhardt*, „albaștrii", lîngă *Ozon* și *Dima*, cei în negru, sub aripa lui *Jureă* și *Godeanu* (evident, erau de la Politehnica Timișoara). Cap lîngă cap, sporovăiesc cîteva minute și se separă apoi definitiv, alegînd trei direcții diferite ; un acord tacit pentru parcelarea judicioasă a spațiului poate și exprimarea voluntară a respectării „secretului de fabricație". Îi urmez pe campioni...

Publicăm această caricatură, realizată de graficianul STAN, cu intenții stimulatorii pentru OTTO DEMBROVSCHI, aflat — deocamdată — în deficit cu eficacitatea care l-a consacrat.

Jucătorii de la U.T.A. cară cu ei haltere și mingi medicinale. Ajung într-un parc public și se împart în două grupe hotărnicite de cifra 25. Adică cei care numără peste 25 de ani, deoparte, sub conducerea lui *Nicolae Dumitrescu*, cei mai tineri, de cealaltă, sub supravegherea lui *Ion Reinhardt*. O încălzire energică, cu elemente variate, bogate, țesute adesea pe un fond de divertisment relaxant. Și după aceea, înfrățirea cu halterele și mingile medicinale, cînd răsuflarea devine mai tăioasă și gestul mai intens. Acum lucrează toți tăcuți, cu bărbia în piept, înverșunați în lupta cu poverile de fier sau de piele și cilți. Mă uit la *Lereter*. Înalt, bine clădit, neras de o zi, și cu privirea încețoșată puțin de efort, atunci cînd își încrucișează drumul cu grupul celor mai juni, pare un fel de brigand cuminții peste noapte, coborînd nostalgic între copiii care se străduiesc să facă sport de performanță. Impresia este numai exterioară, căci în perseverența lui, în precizia matematică a mișcărilor, în dîrzenia pe care o bănuiești difuză în toate fibrele sale, stă desigur enigma marii lui longevități în mijlocul bătăliei sportive. Lîngă el, *Petescu*, *Gornea* („*Uitați-vă la Gornea*, ne sugerează antrenorul *Dumitrescu*. După *stingerea conflictului, s-a întors de bună voie la club și acum muncește cu o abnegație exemplară*"). *Pojoni*, *Axente*, *Dembrovschi* etc. Grupul celălalt, mai sprinten la început, mai exuberant, își topește surplusul de energie într-un program de durată mai lungă. *„Rezervoarele lor sînt mai încăpătoare*, spune *Reinhardt*, *vîrsta mai propice pentru acumulări și de aceea noi nu șablonizăm antrenamentele"*. Grupul acesta este dominat de silueta integral roșie a lui *Domide* care spintecă aerul rece cu o bărbiță de marinar olandez.

Halterele și mingile medicinale sînt, în sfîrșit, aruncate la pămînt. Cele două „echipe" se vor angrena într-un cros de 8 000 m cu o pauză de șapte minute la jumătatea distanței. La mijlocul cursei, în răgazul scurt, se controlează pulsul fiecăruia, iar antrenorul *Dumitrescu* notează meticulos cifrele într-un carnețel. În dreptul lui *Dembrovschi* și *Domide* dă din cap cu nemulțumire căci numărătoarea a urcat nepermis peste cota medie.

A doua zi, treningurile multicolore invadaseră iarăși localitatea. Cei de la „Poli" brăzdau în suișuri anevoioase muntele care ține adăpost Herculanelor. Este un munte de legendă, cu un monument în vîrf care cinstește, se spune, bravura unui ofițer de cavalerie, ce pe timpuri a escaladat demonstrativ cu calul său panta abrubtă. Ajuns în vîrf a slobozit triumfal un foc de revolver, dar calul speriindu-se și-a tîrît temerarul stăpîn în prăpastie. Pe acest munte care simbolizează curajul, aspiranții la un loc în „A" alergau acum de zor. Dacă s-ar fi uitat în jos, pe aleile șerpuite, ar fi zărit pe U.T.A. cum execută alergări de 1 000 m cu repetări și pe F.C. Argeș încolonat într-un cros asiduu.

Ion CUPEN